UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Quadragesimas[e]c[und]a declarat ill[ud] hospitale[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

ſi id[a] in tpe aut opus ſit, aut neceſſe ſit, cũ tranquillitate aſpicere, neqȝ[b] tãgere. Magis ergo intereſt non q̃d vel quantum alimẽtorũ pro cõgruẽtia hoĩm atqȝ pſone ſue, ꝛ pro ſue valetudinis neceſſitate quis accipiat: ſed quanta facilitate et ſeueritate animi careat cũ[c] his[d] vel opȝ vel neceſſe eſt carere: vt illud in animo xp̃iani cõpleat̃ qđ apl's dicit: Scio[e] ꝛ minus hr̃e: ſcio ꝛ abundare: vbiqȝ et in oĩbus imbut⁹ ſum: ꝛ ſatiari ꝛ eſurire: ꝛ abundare et penuriã pati: oĩa poſſum in eo qui me confortat.

Item ex cõcilio Gangreñ.

Tẽperãtia ciboꝝ et veſtiũ non diſſolutio eoꝝ laudatur.

Parſimoniam[f] cũ veſte humili nõ reprobam⁹: ſicut etiam ornatũ preter corporis diligẽtiã[g] ĩfucatũ[h] laudamus: diſſolutos autẽ ꝛ fractos veſtib⁹ ꝛ inceſſu non recipimus: pietatẽ vero in priuatis[i] domibus nõ includẽtes, oẽm locũ in nomine dei edificatum honoram⁹: ꝛ cõgregationem in eccleſia dei factam ad vtilitatem cõem recipim⁹: et bona opa que ſupra[k] vires in fratres pauperes exercent̃ ſm eccleſiaſticas traditiones, btificam⁹: ꝛ oĩa q̃ ꝯueniũt traditionib⁹ apl'icis, ꝛ ſctãꝝ ſcripturarũ p̃ceptis in eccl'ia fieri exoptamus. Item Greg.

Sub ſpecie virtutum ſepe ſe vitia ingerunt.

Sepe ſe vitia[l] ingerũt, ꝛ ſe eſſe virtutes mentiũtur: vt tenacia, parſimonia: effuſio, largitas: crudelitas, zelus iuſtitie: remiſſio, pietas velit videri.

Item ex cõcilio Cartha.iiij.

Vilis ſupellex et victus pauperis, et fidei et vite, nõ diuitijs epiſcopalis authoritas queritur.

Epiſcopus vilẽ ſupellectilem[m] et menſam ac victum pauperem habeat: et dignitatis ſue authoritatem fidei ꝛ vite meritis querat: hoſpitium quoqȝ nõ longe ab eccleſia habeat.

Item ex eodẽ. De eodem.

Clericus profeſſionem ſuã et habitu et inceſſu probet. et ideo nec veſtib⁹ nec calceamẽtis decorem querat. Sicut ergo in cibis mores eorum cũ quib⁹ viuimus, obſeruare monemur: ſic ꝛ de indumentis intelligendũ eſt. vt em̃ alibi dr̃: quiſquis cõtẽptis his cũ quib⁹ viuit, lautiora ſibi vel auſteriora pre ceteris idumẽta vel alimẽta querit: aut intẽperãs ſui, aut ſupſtitioſus eſt. ¶ In inceſſu aũt debet eſſe ſacerdos ornatus: vt grauitate itineris, mentis maturitatem oſtẽdat. Incompoſitio enim corporis (vt Aug. ait) inequalitatem indicat mentis. Unde hiſtoriographus[n] ille cum eius mutabilitatem[o] deſcriberet, cuius conſcientia excitata curis mentem vaſtabat: inter cetera hoc etiã notabile indicauit dicẽs, Inceſſus ei⁹ modo citus, modo tardus.

Diſtinctio.xlij.

Hoſpitalem[p] ẏo ſacerdotem eſſe opȝ ne ſit de numero eorum quibus in iudicio dicetur Hoſpes fui, et non ſuſcepiſtis me. ¶ Qui em̃ apl'm ſecutus fuerit, alios ad hoſpitalitatẽ

a ¶ Si id in tpe. Id eſt pro tpe: ſcȝ cum corã aliquibus tempore neceſſitatis citius proponitur cibus.
b ¶ Neqȝ. i. nõ ideo dȝ quis ſtatim comedere q̃ videt alios neceſſitate exigente comedere et proponit̃ cibus.
c ¶ Cum. Id eſt quando.
d ¶ His. i. eis.
e ¶ Scio. Sic facient epi cũ veniẽt ad pauperes eccleſias: ne breuis hora conſumat victũ lõgi tpis. ex̃ de cenſi. cum apoſtolus.

Parſimoniaȝ. ¶ Caſ⁹. Octo enumerãtur in ca. quoꝝ ſex cõmẽdant̃ ꝛ duo reprobantur. ꝛ ſcire debes q̃ parſimonia eſt vſus rerũ temporalium cum moderatione.

Phil'. iiij. c.

f ¶ Parſimoniam. Id eſt temperatum vſum.

Parſimonia.

g ¶ Diligẽtiã. id eſt voluptatem.
h ¶ Infucatũ. id eſt p̃cioſum. vl' infucatũ. i. nõ precio ſe fucatum.
i ¶ In priuatis. Arg. ꝯtra illos qui dicunt melius eſſe orandũ in priuato loco ꝛ nõ corã hoĩbus q̃ȝ in eccleſia, ex illa authoritate tu aũt cum oraueris, intra in cubiculum tuum: et clauſo oſtio ora patrẽ. ſed illud de cubiculo mentis intelligitur.

Orare publice q̃ȝ clam meli⁹ ẽ.

k ¶ Que ſupra. Nam quicq̃d ſup erogaueris, reddaȝ tibi. ſic. lxxxvj. diſt. non ſatis.

Sepe. ¶ Caſ⁹. ptȝ in ſum.
l ¶ Sepe ſe vitia. Stulti dum vitant vitia in cõtraria currunt.

p̃ſus.

Epiſcopus. m ¶ Supellectilem. Hoc hodie nõ tenet: quia modo habẽt amplas poſſeſſiões: vt. xij. q̃. j. expedit. et ſic nõ eſt ꝯtra de ꝯſe. diſt. j. vaſa. ꝛ ex̃ de cẽſi. cum apl's, vbi dicitur q̃ archiepiſcopi quinquaginta equitaturas habebunt in viſitationibus.

¶ Sicut ergo. ¶ Cõcludit Gratianus ex ſupradictis q̃ ſicut mores eoꝝ cũ quibus viuimus, ſeruandi ſunt in cibis: ſic etiã in indumentis ꝛ in inceſſu etiã debet eſſe ſacerdos ornat⁹, vt grauitate itineris mẽtis oſtẽdat maturitatem. Si em̃ incompoſite ꝛ non decẽter incedit (vt dicit Auguſtinus) mentis inequalitas indicat̃. et hoc probat̃ exẽplo Catiline: q̃ ꝓpt̃ variũ iceſſum fuit a Saluſtio notatus.
n ¶ Unde hiſtoriographus. Saluſtius.
o ¶ Mutabilitatem. Catiline.

Hoſpitalem. ¶ Hec diſtic. diuidit̃ in quatuor partes: in quarũ prima dicitur q̃ ſacerdotes debẽt eſſe hoſpitales ꝛ recipe paupes chr̃i. et hoc ꝓbatur per id qđ ſequit̃ vſqȝ ad capit̃. quieſcamus. Secũda ibi: Quieſcam⁹. Tertia ibi: Sed licet. Quarta ibi: Non opȝ. Io. de fan.

¶ Caſus. In hac xlij. diſ. ꝓſequitur Gra. ſextũ ca. apoſtolice regule: ſcȝ opȝ ſacerdotẽ eſſe hoſpitalem. quod ꝓbat octo rationibus. P̃ria eſt i p̃cipio. Secũda incipit ibi: Qui enim apoſtoluȝ. Tertia ibi: Si enim ſacerdos. Quarta ꝛ q̃nta incipiunt ibi: Ordinandus itaqȝ. Sexta ibi: Quomõ etiã ſm Hiero. Septima ibi: Unde apl'us. Octaua ibi: Si em̃ vidua.
p ¶ Hoſpitalem. In hac diſtinctione oſtendit Gratianus q̃ hoſpitalis erit ordinandus: quia non haberet frõtem inuitandi alios ad ho-

Sacerdos eſſe ſpital. Ma. xxv.

Gen. xix.

j. Ti. iij. b.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

debet inuitare. Quomodo hoſpitalitatꝫ exhortator poterit eſſe, qui domū ꝓpriā hoſpitibus claudit? Si eñ ſacerdos primū a ſeipſo [a] et a domeſtica ſua eccleſia dꝫ exigere qđ poſt ea populis imperet: ſi primum imitādo Chriſtū ipſe dꝫ facere que poſtea populū doceat: neceſſe eſt vt pauperes hoſpitio recipiat, quo ad hoſpitalitatem facilius ſuo exēplo ſubditos attrahat. ¶ Ordinādus itaqꝫ ſacerdos ad memoriā reuocet quomodo Abraham et Loth per hoſpitalitatꝫ opera deo placcere, ⁊ angelos hoſpitio meruerūt recipere: ⁊ quomodo angeli ſodomis hoſpitalē domū ingreſſi, Loth cū familia ſua liberauerūt: quomodo clauſas domos cū hoſpitibus ignis ingreſſus perdiderit. ¶ Quomodo etiā ſm Hiero. aliena [b] rapere cōuincit qui vltra neceſſaria ſibi retinere ꝓbat: ac ſic per opera oia pietatꝫ ſe inſtituat: vt ⁊ preſentis vite ſubſidia, ⁊ eterne claritatꝫ premia a deo percipiat. vtrunqꝫ enim pietati promittitur.

¶ Unde apl's ſcribēs ad Timotheum ait: Exerce teipſum ad pietatem. Nam corporalis [c] quidē exercitatio ad modicū vtilis eſt: pietas autē eſt vtilis ad oia [d], habens promiſſionem vite que nūc eſt et future. Ab hac [e] quiſquis alienus [f] fuerit in ſacerdotē ordinari non poterit. ¶ Si enim vidua [g] ab eccleſia recipi prohibetur, que pauperes non recipit hoſpitio: que pedes ſanctoꝝ non lauit: que omne opus bonū non eſt executa: multo magis ſunt ꝓhibendi a ſacerdotio, qui ab opere pietatis probant alieni.

Unde quidam hoſpitalitatis opera deſpiciētes, in Gāgrēſi concilio excōmunicant. ſic eñ in eo ſtatutum eſt.

¶ Non ſunt deſpiciendi q cōuiuia pauperib⁹ exhibent.

Si quis deſpicit eos qui fideliter agapes id eſt conuiuia pauperum exhibent et propter honorem dñi conuocant fratres: ⁊ noluerit cōmunicare huiuſcemodi conuocationibus, paruipendens qđ geritur: anathema ſit.

Hinc etiam Joannes euangeliſta in epiſtola ſua quēdam diotrephē [h] excommunicauit qui nec pauperes recipiebat, et recipientes de eccleſia deijciebat. ¶ In hoſpitalitate autem non eſt habendus delectus perſonarum: ſed indifferenter quibuſcunqꝫ ſufficimus, hoſpitales nos exhibere debemus.

Unde Joannes Chryſo. in epiſtola ad Hebreos.

¶ In recipiendis hoſpitibus nulla debet eſſe diſtinctio.

Quieſcamus ab hac abſurda curioſitate [i] et diabolica et peremptoria. Si enim in clero ſe electum eſſe dicat, ſi ſacerdotem ſe nominet, ſcrutare: non enim ſine periculo in talib⁹ indiſcuſſa communicatio eſt. Circa maiora maius periculum [k] vertitur. non enim das, ſed accipis. Si vero pro nutrimento poſtulat [l], ne in his examines: quomodo Abraham hoſpitalem ſe circa omnes oſtendebat. ſi ſcrutator eſſet circa refugientes ad ſe, nunqꝫ angelos hoſpitio recepiſſet. Fortaſſis enim non putaſſet eos angelos, ſed cum reliquis repelle=

ſpitalitatem ſi domū ſuam hoſpitibus clauderet: ⁊ quia hec pietas remuneratur eternaliter ⁊ tēporaliter. Item exemplo Abrahe ⁊ Loth: qui quoniam hoſpitales erāt angelos hoſpitio recipere meruerunt. Addit etiam ꝙ in hoſpitalitate non erit electio vel delectus perſonarum. Adiungit etiam de conuiuijs in eccleſia non faciendis. In fine breuiter tāgit ſeptimū cap. aplice regule: ſcꝫ opꝫ epm eſſe pudicū.

vt.j. §.j. — vt.j.e. deſcamus. — vt.j.e. nō dꝫ.⁊ ca.ſe. — ſcꝫ in §.pudicus.

a ¶ A ſeipſo. ſi. ff. de neg. geſt. ſi pupilli. §. vlti. ff. de fideiuſ. tut. ff. de pa. cum in eo. xlvij. diſtinct. §. neceſſe. in principio.

b ¶ Aliena. xlvij. diſtinc. ſicut. j. xciij. diſt. diaconi. j. xiiij. q. iiij. quid dicam. ſic ex de reſtit. ſpo. ſepe. ⁊ xvj. q. j. decime.

Gen. xix.

c ¶ Corporalis. ſine opib⁹ pietatꝫ.

d ¶ Ad omnia. id eſt ad temporalia ⁊ eterna: vt. xvj. q. j. decime.

e ¶ Ab hac. hoſpitalitate.

f ¶ Alienus. vt lxxv. diſtinc. archidiaconum.

g ¶ Uidua. xxxj. q. j. quomodo.

Si qs. ¶ Hinc etiā. ¶ Probat Gratian⁹ hoſpitalitatē eſſe tenendā: et qui eam nō habuit, abijciatur ab eccleſia: ſicut Jo. eiecit quēdam diotrephen, q: pauperes nō recipiebat: Et oſtendit etiam ꝙ omnibus indifferenter quibus poſſum⁹, debemus hoſpitalitatem exhibere. quod ꝓbat ſequēti capitulo.

j. Ti. iiij. b.

h ¶ Diotrephē. Proprium nomē. vel. i. ſacerdotē.

Quieſcam⁹. ¶ Hec eſt ſecunda pars huius diſtinctio. in qua dicit ꝙ in eleemoſynis dandis non debet eſſe differentia cum petitur pro nutrimento. ſi autem peteretur cauſa predicationis, tunc eſſet diſcernendum. Hoc autem intelligo de eleemoſynis quotidianis, non autem de premeditatis. al's cōtradiceret Hierony. xvj. q. j. ca. fi. vbi dicit ꝙ in paupere magis eſt attendenda religio qꝫ paupertas. Jo. de fan.

¶ Caſus. Quidā dicebant ꝙ in oibus hoſpitib⁹ recipiendis facienda erat examinatio. ſed dicit Joan. Chryſo. nō eſſe verum. Nam ſi petat aliquis tanqꝫ prelatus, faciēda eſt examinatio: q: forte non recte petit, vel eſt intruſus vel excōmunicat⁹. Non enim daꝛ tātum tēporale, ſed etiā accipitur ſpirituale. Si vero petit amore dei, indifferenter eſt oibus dandum, exemplo Abraham qui meruit angelos recipere, qđ forte non feciſſet ſi diſtinxiſſet perſonas.

i ¶ Curioſitate. No enim ſemper erim⁹ curioſi: nam m'ta ſunt diſſimulanda. ff. de noua. l. doli. in fi.

k ¶ Periculum. Si enim in minoribus adhibēda eſt diſcretio, forti⁹ in maiorib⁹. ſic vij. q. ij. ca. vlt. ff. ad carbo. l. j. §. ij.

l ¶ Poſtulat. ergo indiſtincte oib⁹ eſt danda eleemoſyna: vt. j. e. c. proxi. et. ſ. §. proxi. et lxxxvj. diſti. paſce. ⁊ j. queſt. ij. qꝫ pio. et. xj. q. iij. quoniā multos. et. xvj. qſt. j. ſi cupis. et. xxiij. q. iiij. duo. alibi dicitur: omni petenti te tribue. Sed contra domin⁹ dicit. Deſudet eleemoſyna in manu tua, donec inuenias iuſtum cui des. Et in Canticis vbi dicit. Ordinauit in me charita.

H. ꝺt ꝙ hoc dixit in euan. ſꝫ neſcio vbi ſed pōt ſumi ec'ſiaſti. xij. vel hᵒ dixit ſm inter ꝓtatione. lxx. interꝓtum. ꝺt Rhoꝺ. ꝙ iſta authoritas, deſudet ⁊c. ſumit ex ca. ꝓce. vbi ꝺr ſic: ſi benefeceris, ſcito cui benefecerꝫ: et erit gr̃a in ocl'is tuis m'ta. Arc.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tatem. Et dicit Ambro. Ordinata eſt charitas vt primo deus: ſecundo parentes: deinde filij: poſtea domeſtici: vltimo extranei diligant. Et alibi dicit Ambro. ꝙ delect⁹ perſonaꝝ debet eſſe in miſericordia impēdēda: vt.lxxvj. diſt.nō ſatis. ꝛ Hiero.dicit ꝙ in pauperib⁹ non tam pau-

d ¶ Nulli. ¶ Tranſeuntes. ſic in tabernis poſſunt clerici comedere cauſa neceſſitatis: vt.xliiij.diſ. clerici.de vi.ꝛ ho.cleri.clerici.

e ¶ Oratoriū.ab orando quippe dicitur: vt in eo nihil aliud ꝙ̄ oretur ꝛ pſallatur.j.co.in oratorio.

ret: ſed qm̄ omnes[a] recipiebat, ſuſcepit et angelos. Non enim ex vita eorum quos accipis, mercedem tibi retributur⁹ eſt de⁹: ſ; ex volūtate ꝛ honorificētia multa ꝛ mīa ꝛ bonitate.

Sed licet ipſa cōuiuia deſpicienda non ſint: tamen non in eccleſijs celebrari, nec clericos ad ea cōuocatos partes ex eis ſibi tollere oportet.

Unde in Laodicēſi concilio.

¶ Clerici ad agapem vocati, partes ſibi non tollant.

Non opꝫ miniſtros altarꝭ vel quoſlibet clericos ad agapē † vocatos partes[b] tollere, propter iniuriā[c] q̄ ex hac occaſione eccleſiaſtico ordini poterit deputari.

¶ In locis deo dedicatꝭ, nec comedere, nec accubit⁹ ſternere licet.

Non opꝫ in baſilicis ſeu in eccleſijs agapē facere: ꝛ intus manducare, vel accubitus ſternere non licet.

Itē ex concilio Cartha.iiij.

¶ Niſi neceſſitate coacti clerici in eccleſia nō cōuiuent.

Nulli epi vel clerici in eccleſia conuiuentur, niſi forte trāſeūtes[d] hoſpitioꝝ neceſſitate illic reficiant. populi etiam ab huiuſmodi cōuiuijs (quātū poteſt fieri) ꝓhibeant.

Itē ex dictis beati Benedicti abbatis.

¶ De eodem. Palea.

Oratoriū[e] hoc ſit qꝺ dicit: nec ibi quicꝙ̄ aliud[f] geratur ‡ vel cōdatur ‡ ꝙ̄ qꝺ diuinis miniſterijs † ꝯueniat.

Item Auguſtinus.

In oratorio preter orādi ꝛ pſallendi cultū penit⁹ nihil agatur: vt nomini huic ꝛ opa iugiter impēſa ꝯcordēt.

¶ Diſtinctio.xliij.

Prudicus[g] ꝙ̄ꝙ̄ dꝫ eſſe ſacerdos: vt ꝛ morib⁹ ꝛ verbis pudorē indeſinēter exhibeat. Un̄ i cāticis canticorū gene[h] ſponſe, id eſt predicatores, turturi cōparantur. Debet[i] etiam gratiam docendi habere: quia vt Hiero. ait, innocētis abſꝙ ſermone conuerſatio quantum exemplo prodeſt, tantum ſilentio[k] nocet. nam latratu[l] ca-

ptas ꝙ̄ religio eſt attēdenda: vt.xvj. q.j.qm̄ quicquid. ꝛ Auguſt.dicit. Utilius eſurienti panis tollitur, ꝙ̄ de cibo ſecurus ꝛc. vt v.q.v. non omnis. xxiij.q.iiij. nimiuꝫ. Diſtigue ergo. eorū qui petunt eleemoſynaꝫ, alij ſunt cogniti, alij non. Itē alij petūt quaſi ex debito, vt predicatores et prelati: alij pro ſuſtētatione corporis. Si ergo quis petat ex debito ratione officij, quia dicit ſe ad hoc miſſum vt ibi predicet: ꝛ tale officium, conſtat ei cōmiſſum eſſe: recipiendus eſt. ſi eſt incognitus: eſt examinandus an ita ſit: vt in hoc capitulo. Si autem quis petit pro nutrimēto, tunc indiſtincte omnibus eſt danda: vt hic, et.j.q.ij. ꝙ̄ pio. et.xj.q.iij. quoniam. niſi quis per ſecuritatē cibi negligat iuſtitiaꝫ, quia tunc ſubtrahenda eſt ei: vt.v. q.v.non omnis. niſi iam fame moriatur: vt.lxxxvj.diſt. paſce. ſi autem non poſſumus omnibus ſufficere, tunc danda eſt potius bono ꝙ̄ malo, et conſanguineo ꝙ̄ extraneo. et ſic loquitur illud: deſudet eleemoſyna ꝛc. et illud. Ordinauit in me charitatem. vt.lxxxvj. diſtinct. non ſatis.

a ¶ Sed quoniam omnes. Arg. ꝙ ratione dubitationis melius eſt ex abundanti aliquid facere, ꝙ̄ aliqd dimittere: vt.xj.q.iij.nolite.xiij. queſt.ij. non eſtimemus. xxiij. queſtio.iij. corripiantur. Et eſt argu.ad queſtionem cum dubitatur quis ex duob⁹ occiderit hominem, ꝙ potius ambo admittantur ad ordines, ꝙ̄ ambo repellantur. ‡ Argu.contra.xxiij.q.vlti.ſi quatuor. Quid iuris ſit de hoc, notatur in queſtionib⁹, ꝛ eſt expreſſum de homi, ſignificaſti.

b ¶ Non oportet. ¶ Partes. ꝛ domum mittere. ꝛ eſt contra epiſcopos qui nolunt prouincias viſitare: et tamen petunt redimi, procurationes: vt.x.queſt.j. relata.

c ¶ Propter iniuriam.i.infamiam.

f ¶ Quicꝙ̄ aliud. tamen eccleſiaſtice cauſe † poſſunt ꝛ debēt tractari in eccleſia: vt.ij.q.ij. preceptum.

Prudic⁹ quoꝙ̄. ¶ Hec diſ. diuiditur in quatuor partes: in quarum prima dicit ꝙ rector eccleſie debet eſſe diſcretus in ſilentio, ꝛ vtilis in verbo: ne aut tacenda dicat, aut dicenda ſubticeat. ꝛ ad hoc probandum inducit cap.ſeq. Secūda ibi: in mandatꝭ. Tertia ibi: ſcimus autez. Quarta ibi: pariter quoꝙ̄. Jo. de fan.

¶ Caſus. Hic proſequitur Gratian⁹ vij.c.apoſtolice regule: ſcilꝫ oportet epiſcopum eſſe pudicum. quod verū eſt non ſolū factis, ſed etiam verbis: vt probatur per cātica canticoꝝ.

g ¶ Pudic⁹. Hic breuiter tāgit.vij. cap.apoſtolice regule, oportet epm̄ eſſe pudicum.

h ¶ Gene. ſicut enim per genas cibi, ‡ ſic per predicationes eccleſie fideles incorporantur. vt de conſecratione diſtinctio.ij. quia paſſus.

¶ Pro .i. ¶ In hoc.§.ꝓſequitur Gratian⁹.viij.ca.apoſtolice regule, ſcꝫ oportet epiſcopum eſſe doctorē.i.talē qui ſciat docere. Nam quantum ꝓdeſt bonis per exempla bone vite, tantū nocet malis ſi ſileat. Nam predicatione prelatoꝝ mali ſunt arcēdi ꝛ corripiendi: ſed in ſua predicatione debet prelat⁹ eſſe diſcret⁹: ne vel tacenda proferat, vel dicenda taceat.

i ¶ Debet. ꝛc. Hic proſequitur.viij.cap.apoſtolice regule: oportet ordinādum eſſe doctorem. id eſt talem qui ſciat docere ꝛ predicare. conſiderabit autem prius quibus ꝛ que predicet: ‡ quia non omnia omnibus ſunt predicanda. hereticis enim ſecreta fidei non ſunt pandenda: ‡ nec nimis alta dicet minus capacibus. ꝛ ſi ſubditi non obediunt predicanti, non ideo ceſſabit a doctrina et correctione eorum. ‡

k ¶ Silentio. Expone negatiue. ſic.ij.q.vij.ſancta.

l ¶ Nam latratu.i.predicatione.

iij.ps.

† Uide qꝺ not. Andr. Alciat⁹ li. ꝑterміſſorū j.in dictione agapes et ſic expone agapē.i. cōuiuia paupib⁹ preparata.

Dubitatio notabilis.

‡ Arg. ad hoc. xxiij.q. iiij. ꝙ̄ magnū Lau.

Joan. x.c.

Eſaie lvj.d. Ezec. xiij.a.